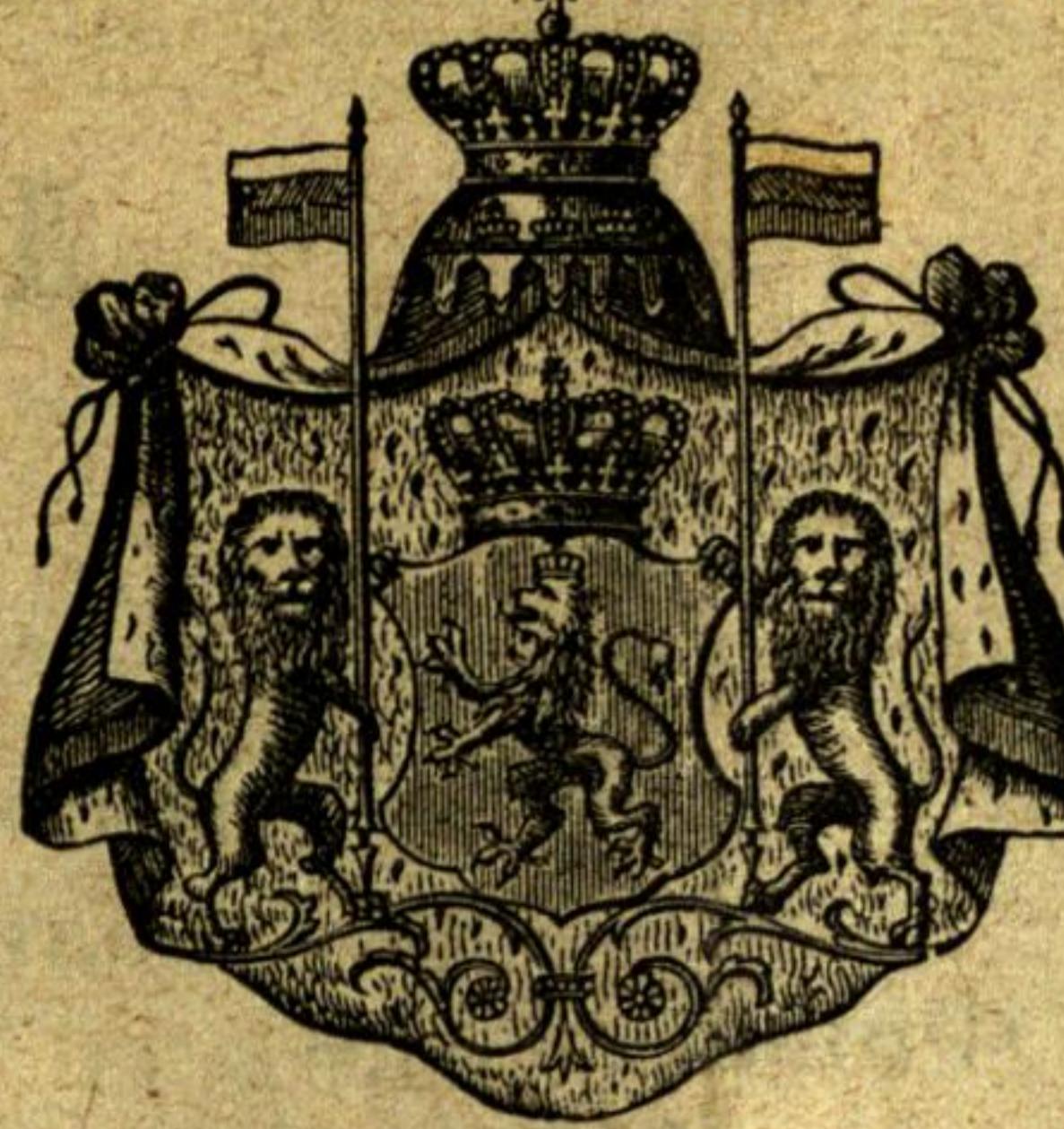

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенски разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, четвъртъкъ 13 януари 1883 год.

БРОЙ 4.

ОФФИЦИЈАЛЕНЪ АГЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 10.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 6-ий януари подъ №. 151,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе на разглеждане въ Държавни Съвѣтъ законопроекта за Строителните Дружества.

II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Министър на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 7 януари 1883 г.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Него Височество

№. 151.

Господарю!

Всѣкому е известно; че акционните дружества сѫ най-много способствували за развитието на срѣдствата за съобщения на индустрията и търговията, защото само чрезъ тоя родъ дружества е било възможно, да се доставятъ голѣми капитали за извършване на предприятия, които сѫ изисквали голѣми материални срѣдства.

Акционните дружества сѫ спомогнали до чрезвичайна степень и за преобразованията на столиците и на градищата въобще. На такива дружества Петербургъ, Парижъ, Берлинъ, Виена, и стотини други важни градове по цѣлъ свѣтъ дължатъ своята красота.

Ползата на тия дружества щеше да бѫде маловажна, ако слѣдствията на тѣхната задача да бѫше само едно просто расхабавяне на улиците и жилищата въ градищата. Главната тѣхна услуга е промѣнението на игиеническите условия въ тия градища. Добрите жилища, изобилието на водата, умножението на канализътъ, отстранението на мокротата и каловетъ, намаляватъ значително случаите на болѣстите и на смъртността направяватъ населението здраво и добро и преобразуватъ до една значителна степень неговите нрави и обичаи, неговия начинъ на живѣнието.

Акционните дружества иматъ особено и това преимущество, че направяватъ възможни значителни олучипния въ градовете и удовлетворението на належащите нужди безъ да обрѣменяватъ изведенъжъ общинските бюджети.

Че подобни акционни дружества съ строителна цѣль сѫ отъ голѣма нужда и въ Княжеството, въ това никой не се съмнѣва. Такива дружества ще направятъ възможно построяванието на всички необходими правителственни здания въ най-късо време и безъ да се обрѣменява съкровището по-много отколкото се то обрѣменява днес чрѣзъ плащанието голѣмитъ наеми за здания, нездрави и изложени на всѣкакви опасности. Колко общини обаче въ Княжеството иматъ нужда отъ добри и здрави училища, отъ помѣщения за управлението си, отъ канали, водопроводи и проч.? Безъ строителни дружества ще се изливатъ десетини години, докѣто казанните общини ще бѫдатъ въ състояние да удовлетворятъ една част отъ тия нужди, понеже всѣкому е известно оскудността на срѣдствата, съ които располагатъ нашите градища. Строителните дружества обаче, ще избавятъ немедленно училищата се младежъ отъ вонещите, тѣсните и порутени школски помѣщения, въ които много свѣтъ изгубва здравието си и живота си; тѣ ще избавятъ държавните служители отъ нездравите помѣщения, въ които е невъзможно да се работи зимно време отъ студъ и лѣтно време отъ горѣщина; тѣ ще избавятъ скоро населението отъ лошата вода, отъ мокротата, отъ нечистотите и пр. и пр. безъ да се претоварватъ гражданиетъ съ по-вече даждия.

Освѣнъ помѣщението за Народното Събрание въ Столицата, за Държавни Съвѣтъ, за Кассацията и Апелационата, за Окръжното Управление, за Министерствата, за пощата и телеграфа, и проч. нуждни сѫ почти на всѣкадъ помѣщения за митниците, за телеграфите и пощите, за управлението, за сѫдилищата, за правителствените земедѣлчески и индустритални училища, за болници и проч.; нужни сѫ още и кета покрай дунавските градища за развитието на търговията и земедѣлието. Всички тия нужди могатъ обаче да се удовлетворятъ въ кратко време само съ съдѣйствието на строителни дружества.

За да се предизвика основанието на подобни дружества въ отечеството ни, имамъ честь да представя на благоусмотрѣнието на Ваше Височество тукъ приложения кратъкъ законопроектъ, който дава пълна свобода на дѣйствие на лицата, които би се наели съ основанието на подобни акционни дружества. Този проектъ непредсрѣдава почти нищо върху уставите на тия дружества; той оставя Държавния Съвѣтъ да се произнася върху тия устави и да препоръчва одобрѣнието на ония, които сѫ положени на здрави основи. Този проектъ отваря вратата на Княжеството и на чуждите капиталисти, съ едно само стѣснение, че тѣхните дружества нѣма да прибѣгватъ къмъ капитулациите, но напълно ще се подчиняватъ на мѣстните сѫдилища.

Ако Ваше Височество одобрите казанния проектъ, всѣпокорнѣйше Ви умолявамъ, да позволите неговото внасяние на разглеждане въ Държавни Съвѣтъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 6 януари 1883 г.

Министър на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

УКАЗЪ

№. 13.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 януари т. г. подъ №. 190,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Народното Събрание приготвения отъ Нашътъ Министър на Финансите законопроектъ за лозята и спиртливите питиета.

II. Испълнението на настоящий Указъ се възлага на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 10 януари 1883 г.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 190.

Господарю!

Имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и подпишете приложения тукъ указъ, чрезъ който заповѣдате да се внесе за разглеждане въ Народното Събрание приготвения отъ менъ законъ за лозята и спиртливите питиета. Тоя законъ, като ще отмѣни сля отъ 23 май 1880 год., ще попълни недостатъка, който се осъщеше до сега по тая частъ и ще улесни много производителите, които бѣха натоварени съ тѣжко поземеделско даждие.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 10 януари 1883 година.

Подписалъ:

Министър на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ №. 14 отъ 10 януари 1883 год. постановява се: да се внесе на разглеждане въ Народното Събрание преработения отъ Министра на Финансите законъ за „чаркезските и татарските земи въ Княжеството.“

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 9.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 7 януари 1883 год. подъ №. 147,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длѣжността членъ на Държавний Съвѣтъ Тодора Икономова, съгласно собственното му ходатайство.

II. Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се на товарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 8 януари 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ: Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 147.

Господарю!

Имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволите да уволните отъ длѣжността членъ на Държавний Съвѣтъ г. Тодора Икономова, съгласно съ ходатайството му отъ 28 миньй декември до подпредѣдателя на Държавний Съвѣтъ, препроводено до менъ при отношението отъ 31 сѫщия декември №. 642.

Ако Ваше Височество одобрите това мое предложение, покорно Ви моля, Господарю, да благоволите да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служител.

София, 7 януари 1883 година.

Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла

Генералъ-Майоръ: Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 924.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 декември 1882 година подъ №. 9452,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длѣжностъ, отъ 1 януарий идущата 1883 год., временно причисленитѣ съ указъ Ни отъ 2 септември текущата 1882 год. подъ №. 606 къмъ Варненски, Шуменски, Вратчански, Ломски, Софийски, Плевенски, Севлиевски и Свищовски окрѣжни съвѣти членъ-секретари, членове и писари на бившите окрѣжни съвѣти: Провадийски, Ески-Джумайски, Орѣховски, Берковски, Трѣнски, Орханийски и Ловчански.

II. Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се на товарва съ испълнение настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 декември 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 9452.

Господарю!

Слѣдъ полагане въ дѣйствие закона за раздѣлението територията на Княжеството, членъ-секретаритъ на закритѣ окрѣжни съвѣти Провадийски, Ески-Джумайски, Орѣховски, Берковски и Трѣнски заедно съ писаритѣ на тия съвѣти се причислиха съ указъ на Ваше Височество отъ 2 септември текущата година, №. 606, къмъ окрѣжнитѣ съвѣти: Варненски, Шуменски, Вратчански, Ломски и Софийски, въ вѣдение, на които се предадоха дѣлата и архивитѣ на горѣказаниетѣ закрити съвѣти; членъ-секретаръ на Орханийски окрѣженъ съвѣтъ съ двама писари се причисли къмъ Вратчанскиятъ окрѣженъ съвѣтъ, а единъ отъ членовете на сѫщия съвѣтъ съ останалитѣ двама писари къмъ Плевенскиятъ окрѣжни съвѣтъ; членъ-секретаръ на Ловчанскиятъ окрѣженъ съвѣтъ и двама писари се причислиха къмъ Плевенскиятъ окрѣженъ съвѣтъ, а останалитѣ двама писари, въ това число и старши писаръ къмъ Севлиевскиятъ окрѣженъ съвѣтъ.

Всички горѣпоменюти лица се причислиха на длѣжностъ къмъ названите окрѣжни съвѣти временно, до преобразуване окрѣжнитѣ съвѣти по новиятъ законъ, за да

помогните на съвѣтите да се запознаятъ по скоро и по лесно съ предадените имъ дѣла отъ закритите окрѣжни съвѣти.

Като имамъ предъ видъ, че отъ 2 септември до сега измина доста време за да испълнятъ поменжитъ лица тая своя миссия, имамъ честь да моля Ваше Височество, да благоволите да уволните тия лица отъ длѣжностъ отъ 1 идущий януарий, ако и да не сѫ се още преобразовали окрѣжните съвѣти по новиетъ законъ, толкова по-вече, че отъ 1 идущий януарий, споредъ чл. 5 отъ новиетъ законъ за окрѣжните съвѣти, членовете на тия съвѣти, преставатъ да получаватъ заплата отъ държавното съкровище.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, покорно Ви моля, Господарю, да благоволите да подпишете приложениетъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 31 декември 1882 год.

Подписанъ: Министъ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ указъ подъ №. 11 отъ 8 януарий 1883 год. се постановява: да се внесе за разглеждане въ Държавният Съвѣтъ въпросътъ за преименуване Трѣвненската околия въ Дрѣновска или уреждане нова околия съ центръ Дрѣново.

Съ указъ иодъ №. 17 отъ сѫща дата се постановява: да се внесе за разглеждане въ Държавният Съвѣтъ изработената отъ медицинския съвѣтъ „статистика за смъртъта“.

Съ указъ подъ №. 18 отъ сѫща дата назначава се Д-ръ Тюриковъ на вакантната длѣжност ординаторъ при Софийската I-класна болница отъ 23 декември м. год.; на горѣпоменжитъ се отпускатъ по § 18 ст. V отъ бюджета за минжлата година по медицинската частъ 400 лева за пътни разноски отъ Россия до България.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 9439.

Господарю!

Всѣдѣствие предложението на Варненския окрѣженъ управителъ подъ №. 6336, основано на прозбата отъ заселенитѣ въ село Кесаръ, Провадийска околия, преселенци отъ Шипка, Источна Румелия, Варненскиятъ окрѣженъ управителъ съвѣтъ въ засѣдането си отъ 12 текущий декември, като уважилъ просбата на тия преселенци, които желаятъ преименованието на с. Кесаръ за въспоминание на родното си място, съ журнално постановление подъ №. 56 постановилъ: Да ходатайствува за преименованието на село Кесаръ въ **Нова Шипка**.

Горѣзложеного имамъ честь да представя на благоусмотрѣние и одобрение на Ваше Височество.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 31 декември 1882 година.

Министъ на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 1.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашия Министъ на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 4 януарий 1883 год. подъ №. 42,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Назначава се отъ 1 януарий 1883 год. Арх. Зиновий Петровъ, до сега инспекторъ на Трѣнския учебенъ окрѣгъ, за помощникъ на Софийския училищенъ инспекторъ, като му се възлага инспекцията надъ околните Трѣнска, Брѣзнишка и Царибродска.

II. Платата на тоя помощникъ се опредѣлява въ размѣра, предвиденъ въ бюджета за 1883 финансова година за тая длѣжностъ.

III. Утвѣрдява се досегашният инспекторъ на Ловчанския учебенъ окрѣгъ Никола Павловичъ за училищенъ инспекторъ въ Севлиевското окрѣжение.

IV. Уволнява се отъ 1 януарий 1883 год. Орханийският училищенъ инспекторъ Икономъ М. Бенчевъ отъ занимаваната отъ него длѣжностъ, вслѣдствие унищожението на Орханийския учебенъ окрѣгъ.

Съ испълнението на настоящий указъ натоварва се Нашият Министъ на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашият Дворецъ въ София на 4 януарий 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Министъ на Народното Просвѣщението: Теохаровъ.

Съ указъ подъ №. 910 отъ 29 декември 1882 год. се постановява: по ст. I отпускатъ се двадесетъ и четири лева и петдесетъ стотинки за исплатление израсходваната отъ бившия директоръ на Трѣновската дѣвическа гимназия, покойния Н. Константиновъ, отъ свои пари сумма съврѣмъ отпускатъ отъ Министерството на Финансите презъ юни 1881 год. петстотинъ и петнадесетъ лева за наема на зданието, гдѣто се помещава Трѣновският дѣвически пансионъ, за врѣмето отъ 10 февруари до 10 декември 1881 год. и по ст. II тая сумма да се вземе отъ остатъците по статията, опредѣлена въ текущия бюджетъ за наемъ и приспособление на училищни здания.

ПРИКАЗЪ

№ 26.

Назначава се госпожа С. Каменска за приврѣменна надзирателка на пансионътъ при Софийската дѣвическа семинария съ заплата по петдесетъ лева мѣсяечно, като ѝ се предоставя право да се ползува съ безплатна квартира, храна, освѣтление и отопление въ самия пансионъ.

Това назначение се счита отъ 1 ноември т. г. денътъ, въ който е настѫпила да испълнява длѣжността си.

София, 22 декември 1882 година.

Подписанъ:

Министъ на Народното Просвѣщението Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

ПРИКАЗЪ

№ 269.

Негово Височество на 25 текущий декември мѣсяцъ всемилостивѣйше благоволи да пожалова бронзови медалли „за заслуга“ на сержанта отъ собственния на Негово Височество конвой Мито Христова и на фелдфебеля отъ артилерийската лаборатория Семена Ляховца, за отличното сърдната и ревностната имъ служба.

София, 30 декември 1882 година.

Подписанъ: Военният Министъ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 274.

Негово Височество благоволи да пожалова знакове за отличие на военния орденъ, сребърни кръстове, на драгуните отъ Шуменското окрѣжение, на конните капрали: Петра Рашкова, Ивана Стоянова, Лука Иванова и на кон-

*

ния драгунъ Михаила Христова за храбростта имъ, ко-
ято сж показали при преслѣдването разбойниците, на 16
септември, въ връме на нападението имъ на село Палозаръ,
Османъ-Пазарска околия.

София, 31 декември 1882 година.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 270.

По представлението на началника на Военното учи-
лище, Димитрий Стойчевъ се зачислява въ старшия общи
класъ въ Военното училище на имъющата се ваканция.

София, 31 декември 1882 год.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 271.

Отъ Императорската Русска служба отъ Л. Гв. Сапер-
ний баталионъ капитанъ Чудовский, се назначава команду-
ющий на пионерната дружина отъ 1-й настѫпащия яну-
арий, до като бѫде зачисленъ на служба.

София, 31 декември 1882 година.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 272.

Обявенитѣ при приказа по военното вѣдомство тѣзи
година подъ №. 154 штатове, предписватъ да се приематъ
за ржководство отъ 1-й януари 1883 година, освѣнъ
штата за бригаднитѣ управления до тѣхното сформиро-
вание.

София, 31 декември 1882 година.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 273.

Предисва се да се приеме за ржководство:

1) За посрѣдование Негово Височество Князя и Висо-
чайшитѣ лица отъ иностранинитѣ държави, музикантитѣ
и барабанщицитѣ биятъ и свирятъ приетия въ Русскитѣ
войски гвардейски походъ, и

2) за останалитѣ лица, комуто е положено посрѣдова-
ние, бие се и свири се приетия сега въ войските походъ
(армейски).

София, 31 декември 1882 година.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ЗАКОНЪ

за

ПУБЛИЧНИТЕ ТЪГРОВЕ.

(Продължение отъ миналий брой)

III. Търгъ съ явна конкуренция.

Чл. 33. Търговетъ съ явна конкуренция ставатъ чрѣзъ
явно наддаване или намаляване, при което конкурентитѣ
написватъ своитѣ цѣни върхъ единъ аукционенъ листъ.

Чл. 34. Аукционенъ листъ се съставя отъ комис-
сията, която произвежда търга, и съдържа предмета на
търга и началната му цѣна. Той се подписва отъ члено-
ветѣ на комиссията и стои открито на масата въ стаята,
гдѣто се произвежда търга.

Чл. 35. Съгласно съ обявленето за търга, на опре-
дѣленитѣ за откриванието му денъ, часъ и минута, пред-
съдателя на комиссията прочита въ всеуслышание усло-

вията на търга, поставя на масата аукционния листъ,
запаля една свѣтъ и обявява търга за откритъ. Слѣдъ-
това, приканва лицата, които ще зематъ участие въ търга,
да подпишатъ, че приематъ условията, и да представятъ
изискуемия залогъ, срѣщу който имъ се дава привременна
расписка отъ комиссията.

Чл. 36. Наддавачитѣ (конкурентитѣ) записватъ на
аукционния листъ своите цѣни всѣки единъ отдѣлно.

Чл. 37. Търгътъ се продължава до изгарянието на
свѣтъта, послѣ което засъданието се закрива.

Чл. 38. Слѣдъ закриванието на търга веднага се за-
лѣпя обявление на вратата на учрѣждението, въ което се
е той произвелъ. Въ това обявление се означава послѣд-
ната цѣна, която се е получила при търга.

Чл. 39. Ако въ разстояние на 24 часа слѣдъ закрива-
нието на търга нѣкой наддаде 5% върху получената по-
слѣдня цѣна, търгътъ се открива отново на слѣдующия
денъ и се свършва окончателно до изгарянието на едно
парче свѣтъ.

Обаче търгътъ се счита окончателенъ и има сила само
слѣдъ като се утвѣрди отъ надлѣжното началство.

IV. Контрактъ или условие по доброволно съгласие.

Чл. 40. Контракти или условия по доброволно съ-
гласие за счетъ на държавата могатъ да се заключватъ
за слѣдующитѣ предмети:

а) за доставки, пренасяния и работи, разноситѣ на
които не надминуватъ 2,000 лева;

б) за спѣшни постройки, поправки или доставки, за
които не може, поради спѣшността, да стане търгъ и
стойността на които не надминува 2000 лева;

в) за всѣкакъвъ видъ доставки, пренасяния и работи,
когато обстоятелствата изискватъ щото дѣйствията да се
държатъ тайно. Въ тоя случай заключването на условия-
то трѣбва да се разрѣши отъ Министерския съвѣтъ на
основание на единъ особенъ рапортъ на Министра;

г) за предмети, произвождането (fabrication) на които
принадлежи исклучително на лица, които иматъ приви-
легия (brevet) за изобрѣтение;

д) за предмети, които иматъ само единъ притежателъ;

е) за художествени и технически работи и предмети,
извършването на които може да се повѣри само на опитни
художници (artistes);

ж) за експлоатации, произвождания (fabrikations) и дос-
тавки, които ставатъ само за опитъ;

з) за нѣща, които поради особенното си свойство и
назначение, за което сж предназначени, трѣбва да се купу-
ватъ и избиратъ на мястото, гдѣто се произвождатъ
или да се предаджатъ безъ посрѣдничество отъ самитѣ
производители;

и) за доставки, пренасяния или работи, за които не
е становало никакво предложение въ търга, или за които
би се предложили цѣни, които не могатъ да се приематъ.
Обаче когато управлението намѣри за нуждно да опре-
дѣли и обяви единъ висши предѣлъ (maximum) на цѣ-
ните, то не трѣбва да надминува този предметъ;

ј) за наемване на кораби и за застрахование и това-
рянието имъ;

к) за покупка на барутъ и динамитъ;

л) за наемване здания и други недвижими имоти,
нуждни за помѣщение на правителствени учрѣждения
или вещи;

м) за доставяне потрѣбнитѣ нѣща за арестантите,
когато доставката се поръчва на благотворителни завѣде-
ния, или за работи, които се свършватъ отъ самитѣ арес-
тантти;

н) за пренасяне на държавни сумми или други пра-
вителствени вещи.

Чл. 41. Всѣкъ пѫтъ, когато се представи единъ отъ
изброенитѣ въ предидущия 40 членъ случае, надлѣж-
нитѣ правителствени учрѣждения и лица предварително
съставятъ протоколъ, който се поднася за утвѣрждение,
ако суммата е до 2000 лева, на надлѣжния Министръ или
на Министерския съвѣтъ, ако суммата надминува това
количества.

Чл. 42. Условия по доброволно съгласие за общински работи, стойността на които не надминува 1000 лева, могат да се сключват съ разрешението на окръжния управител.

Ако суммата за такова условие надминува 1000 лева, позволението се иска отъ Министра на Вътрешните Дела.

Забележка. За условия и контракти по доброволно съгласие и въ извънредни случаи за общинските съвети се приспособяват алинеи б, в, г, д, е, ж, з, и, отъ чл. 40 отъ настоящия законъ.

Чл. 43. Търговетъ по доброволно съгласие се извършват отъ комиссията или отъ учрежденията, които по закона имат право да произвеждат търгове; тъговетъ се извършват:

1) чрезъ задължения, подписани на основание на поемните условия (*cahier des charges*);

2) чрезъ предложение, подписано отъ лицето, което предлага да направи съглашение, и

3) чрезъ кореспонденция, съгласно съ търговския обичай.

Забележка. Всичките разноски за пренасяне, мито, магазинажъ, октюра, тимброво право и пр., а също тъй и всичките аварии, пагуби, погубвания и пр. остават за сметка на доставчика. Той е отговорен за измамата въ качеството или количеството на доставките.

Ако ли доставката става чрезъ кореспонденция, тогава се постъпва споредъ търговския редъ; Комисионера тръбва да представи оправдателни документи или фактури отъ продавачите и да държи всичките нужни книги по търговския редъ. Той работи на собствено свое име и е отговорен не само за измамата, но и за погрешките, които би направилъ.

За труда му се дава право само на комисиона.

Образецъ за предложение.

Долуподписанний (име, прѣзиме, съсловие и жилище), който съмъ избрахъ място жителството въ ; като узнахъ (тръбва да се споменятъ девицъ и съобщениетъ книжка и да се означатъ работите, на които тъговетъ се отнасятъ), че еди-кои си постройки или доставки се оцѣняватъ заедно на лъва (суммата тръбва да се напише словомъ), освенъ суммата въ сметка (т. е. за непредвидени случаи, за обезщетение на земи и за работи, извършени по стопански начинъ), съгласявамъ се и се задължавамъ съ личността си, както и съ всичките си движими и недвижими имущества, да извършвамъ казанните работи съобразно съ условията на сметката (*devis*) и по приложените цѣни на оцѣнителния листъ, (*bordeaux des prix*), отъ които се съгласявамъ да намаля (да се напише словомъ) лева (безъ дробъ) на стотъхъ. Представлявамъ за поръчитель (име, прѣзиме), които се задължава солидарно съ мене, като главни предприемачи, безъ никакво извинение и противоречие.

Между други азъ се задължавамъ да заплатя разноските за тимброво право, за подробното оцѣнение, за протокола на търга и, на конецъ, правото за записване (*enregistrement*), което може да прѣдизвика настоящето предложение въ случай, че то се приеме . . . 18 . . год.

(Подписа на конкурента).

Бѣлѣжка. Когато предложението се дава отъ нѣколко конкуренти, тъговетъ да турятъ:

Долуподписанитъ се задължавамъ съвокупно и солидарно

Поръчителите тръбва да бѫдѫтъ заселени и да притѣжаватъ недвижими имоти въ Княжеството.

ОТДѢЛЪ ВТОРИЙ.

I. Лицата, които произвождатъ търгове.

Чл. 44. Търговетъ за предмети и прѣприятия, които се извършватъ за сметка на правителството, се произвождатъ въ центровете на окръжията отъ комисия състояща: отъ окръжния управител за предсѣдател, отъ финансия чиновникъ, отъ предсѣдателя на окръжната комисия и отъ мястния кметъ, а въ центровете на окръзите — отъ оклийския началникъ за предсѣдател, отъ мястния кметъ, отъ едно лице назначено отъ окръжния управител и отъ оклийския ковчежникъ, ако има такъвъ.

Забележка. Ако търговетъ се касаятъ за градежи на правителствени здания, мостове, пътища и други или за доставяне на строителенъ материалъ, въ комисията участва и участковия инженеръ или помощникъ му.

Чл. 45. Търговетъ, назначени за продоволствие, облъкло, обуща и други потреби на войската въ окръжията и оклийски градове, се произвождатъ отъ комисия, състояща: отъ горѣпоменжтъ лица, отъ дружинния командиръ и отъ други три лица, назначени отъ военното вѣдомство.

Предсѣдателъ на тая комисия е дружинний командиръ или неговия намѣстникъ.

Чл. 46. Търговетъ, които ставатъ за нужди на окръжията и общините, се извършватъ отъ комисията предвидени отъ закона за общините и окъ законътъ за окръжните съвети.
(Слѣдва)

Отъ Министерството на Вътрешните Дела.

О К Р Ж Ж Н О

№. 139.

До Гг. Окръжните Управители и Софийски Градоначалникъ.

Всъдствие запитването на единъ Окръженъ Управител да ли всичките лица, които получаватъ заплата отъ държавното съкровище, тръбва да се считатъ за чиновници, — съ настоящето съобщавамъ на Гг. Окръжните Управители и Софийски Градоначалникъ за знанье и ръководство, че, съгласно съ заключението на Държавният Съветъ, за чиновници се признаватъ само ония служащи лица, заплатата на които е точно опредѣлена въ шатоветъ и бюджетъ, а всички други, като писци, разсилни и пр., се считатъ за волнонаемни служители, които немогатъ да се ползватъ съ правата на първите.

София, 8 януари 1883 г.

Министъръ, Генералъ-Майоръ: Соболевъ.

Главенъ Секретарь: Д. Д. Агура.

За Началникъ на Отдѣлението: Т. Васильовъ.

О К Р Ж Ж Н О

№. 159.

До Гг. Окръжните Управители и Софийски Градоначалникъ.

Въ представляемите въ Министерството статистически вѣдомости за арестантите, съдържащи се въ Окръжните затвори, се срѣщатъ много неправилности, които произлизатъ отъ това, че нѣкои отъ Управителите не си даватъ трудъ да провѣрятъ тѣзи вѣдомости, а ги представятъ тъговетъ, както ги получили отъ смотрителите на затворите въ подлиници; тъговетъ общото число на вписаните въ разните рубрики на вѣдомостта арестанти (по художество, народность, родъ на престъплението) не еднакво: въ една рубрика записано е повече, въ друга — по малка; също всѣка отъ тѣзи рубрика не се срѣща съ рубриката „всичко“; въ нѣкои отъ тѣзи вѣдомости съ се записвали, като престъпници и малолѣтните дѣца, които се намиратъ при майките си; при това се е забѣжило, че едни и сѫщите арестанти съ се записвали за единъ и сѫщия мясецъ въ двѣ отчетни вѣдомости. Послѣдното произлизало, вѣроятно, отъ това, че испратените арестанти отъ единъ затворъ въ други съ се записвали както въ вѣдомостта на затвора, изъ който съ били испратени, а така сѫщо и въ вѣдомостта по онзи затворъ, въ който били испроводени. Всъдствие на последното обстоятелство, числото на арестантите, показано въ отчетните вѣдомости, нѣма да отговаря на действителното число на арестантите, съдържащи се въ затворите.

За да се отстрани това въ бѫдѫще, предлагамъ на Гг. Окръжните Управители и Софийски Градоначалникъ да се ръководятъ, при съставлението на статистическите вѣдомости на арестантите, съ следующите наставления:

1) Статистическите вѣдомости да се представляватъ въ Министерството съ подписите на Окръжните Управители и секретаря му;

2) Общото число на арестантите, записани въ разни рубрики на вѣдомостта, непремѣнно тръбва да е еднакво въ всѣка рубрика, както това е пояснено въ приложената тукъ форма;

3) Дѣца, които живѣятъ въ затворътъ при майките си, никакъ не тръбва да се вписватъ въ вѣдомостта, понеже тъговетъ не съ престъпници, и

4) Арестантите, които се испращатъ отъ единъ затворъ въ други, да се записватъ въ отчетната вѣдомост на онзи затворъ, въ който съ били испроводени, ако испращането имъ е станало до 15 число включително на отчетния мясецъ; ако ли же испращането имъ е станало слѣдъ 15 число на отчетния мясецъ, то да се записватъ въ вѣдомостта на онзи затворъ, отъ който съ били испроводени. При това въ вѣдомостта, при която се препращатъ арестантите, необходимо е да се бѣлѣжи денътъ на излизането имъ отъ затвора. По тоя начинъ ще може да се отбѣгне, щото едни и сѫщите арестанти да не се записватъ въ разни отчетни вѣдомости.

Приложение: 15 екземпляра отъ статистическата вѣдомост за арестантите.

София, 8 януари 1883 г.

Министъръ, Генералъ-Майоръ: Соболевъ.

Главенъ Секретарь: Д. Д. Агура.

Началникъ на Отдѣлението: А. С. Ивановъ.

